

13. nedeľa A

Prosíme Ťa, nedopuď, aby sme upadli do tmy bludu, ale pomôž nám stále vyžiarovať svetlo tvojej pravdy. (Z modlitby dňa)

Prvé čítanie

2. kniha kráľov 4,8-11.14-16a

V ktorýsi deň prechádzal Elizeus cez Sunam. Žila tam zámožná žena, ktorá ho pozvala k stolu. Potom zakaždým, keď tade prechádzal, zašiel si k nej zajesť. Ona povedala svojmu mužovi: "Vidím, že je to svätý muž Boží, čo sa u nás vždy zastavuje. Urobme mu na poschodí malú murovanú izbičku, dáme mu tam posteľ, stôl, stoličku a svietnik a keď k nám príde, môže sa tam uchýliť."

Keď jedného dňa prišiel, utiahol sa do hornej izbičky a odpočinul si tam. Potom sa opýtal svojho sluhu Giéziho, čo by sa dalo pre ňu urobiť. On odpovedal: "Ani sa nepýtaj; žiaľ, nemá detí a jej muž je už starý." Elizeus mu rozkázal: "Zavolaj ju!" Keď ju zavolať a ostala stáť vo dverách, Elizeus jej povedal: "O rok v tomto čase budeš mať v náručí syna!".

Druhé čítanie

List Rimanom 6,3-4.8-11

Bratia a sestry, všetci, čo sme pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrti sme pokrstení. Teda krstom v jeho smrti sme boli spolu s ním pochovaní, aby sme aj my, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, žili novým životom.

A veríme, že keď sme zomreli s Kristom, spolu s ním budeme aj žiť. Vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už viac neumiera; smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, raz navždy zomrel hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak aj vy súďte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.

Evanjelium

Matúš 10,37-42

Ježiš povedal svojim apoštolom: "Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je

ma hoden. Kto nevezme svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto bude hľadať svoj život, stratí ho. Kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto mňa prijíma, prijíma Toho, čo ma poslal.

Kto prijme proroka ako proroka, dostane odmenu proroka. Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého.

A kto by podal piť čo len pohár studenej vody jednému z týchto maličkých ako môjmu učeníkovi, veru, hovorím vám, nepríde o svoju odmenu."

Na zamyslenie

V dnešnom evanjeliu sme konfrontovaní s nekompromisnou Ježišovou požiadavkou: ten, kto neopustí všetko pre Ježiša, nie je ho hodný.

Pri tejto požiadavke sa v nás vynárajú zmiešané pocity. Nie je to neslýchaná tvrdosť srdca a bezcitnosť vzdať sa, opustiť vzťahy ku všetkým, ktorých máme radi, a ktorí sú nám drahí, vzácní – rodičia, deti, súrodenci, priatelia? Takto to Boh, ktorý je Bohom lásky, určite nemyslí!

Jedno je isté: Boh od nás nežiada nič, čo sa prieči základným princípom lásky. Ale: pri nasledovaní Ježiša nikdy nejde len o jednotlivé schopnosti, jednotlivé časti osoby, ktoré sa zapájajú, alebo ktoré sa snažíme vyčleniť, žiada sa vždy celá osoba, celý život. Všetky pozemské dobré a vzťahy sú podriadené najväčšiemu dobru: keď nám rodinné putá a životné zvyky, ktoré ohrozujú alebo nám chcú brániť kráčať po ceste života, ktorou je Boh/Kristus, potom sa musíme od nich oddeliť, aj keď je to častokrát bolestivé.

Pre nás kresťanov je možná len alternatíva bez kompromisov: odmietnutie Ježiša alebo obrátenie sa (= "návrat") k Nemu. Obrátenie znamená nechať určovať náš život Bohom.

To, že takéto obrátenie nie je vždy jednoduché, a pri ktorom sme pravdepodobne konfrontovaní aj s nevýhodami a ťažkosťami, je vyjadrené už aj v samotnom obraze kríža. Napriek tomu sa oplatí premyslieť si pre nás možno tak odstrašujúcu výzvu a nezamietnuť ju príliš rýchlo s odôvodnením, že to môžu takto žiť len rehoľníci. Ježišovo nasledovanie chce byť žité a viditeľné celkom konkrétne v našom živote. Toto nasledovanie nie je sprevádzané len ťažkosťami, ale zároveň ukrýva v sebe obrovskú šancu formovať náš život z tohto bezprostredného naviazania sa na Ježiša a to v jeho najplnšom výraze človeka. Až vďaka tomuto napojeniu staneme sa skutočne slobodnými, všetky naše ľudské vzťahy dostanú novú kvalitu a význam. Až potom môžeme stretnúť rodičov, partnerov, deti, súrodencov, priateľov ... skutočne v slobode a nechať ich tiež v tejto slobode, ktorá zahŕňa v sebe aj vzájomnú lásku a rešpekt, kráčať a hľadať ich vlastnú cestu.

To, že toto spojenie, vzťah s Ježišom prináša slobodu je paradoxom Jeho posolstva. V dnešnom evanjeliu je to vyjadrené nasledovne: získať život znamená stratiť ho a strata znamená zisk. Keď budeme pátrať po tejto hlavnej, základnej línii, zistíme, koľko veľa križí(!)ovatiek je ukrytých na tejto ceste hľadania, a na ktorých sa táto skúsenosť kríža ukáže pravdivou. Spomeňme si len na mnohé odchody, straty ľudí, snov, plánov ... Ak sme sa im nevyhli, ale naopak dôstojne ich pretrpeli a smútili za nimi, potom s tým prišla aj skúsenosť, ktorá priniesla, otvorila nové perspektívy, novú múdrosť, novú hĺbku, novú slobodu, jednoducho nový priestor pre neočakávané skúsenosti nového života a my vychádzame z tejto skúsenosti ako zmenení ľudia. Posledný odchod nebude znamenať nič iné ako prechod ku skutočnej a najväčšej slobode a do večného života v Božej láske.